

Stilling, om disse Vønninger ere smaa eller store; de vide godt, at det slet ikke er den Side af Sagen, som vi have taget i Betragtning. Jeg vil hævde, at det netop er særlig den politiske Side af Sagen, som det for os kommer an paa, og i den Henseende er det jo bleven udtalt her saa mange Gange, at under disse militære Ministre vilde vi ikke gaa med til disse Sager. De militære Lovforslag, som have været fremme, have hidtil faaet Lov til at ligge hen, denne Sag har delt Skæbne med de andre; der er ingen Forskel gjort paa dem. Det kan derfor ikke hjælpe, at det bliver sagt, at vi ikke tage Hensyn til Smaaafskud og den Slags Ting. Det er ikke det, der gør det. Det ærede Flertal ved meget godt, at det ikke er os, der har forandret Stilling, men at det er de Herrer. De Herrer have selv staaet paa det samme Stade, at disse Sager skulde — jeg havde nær sagt — visne eller lægges hen, at disse Lovforslag ikke skulde behandles. Jeg fastholder altsaa vedvarende min Stilling og beder ærede Medlemmer at stemme, som jeg før anbefalede.

Korsgaard: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, at man vidste jo meget godt, at det ikke var for at fortrædige Smaaafskud, at de Herrer stemte saaledes, men at det var af andre Grunde. Det ærede Medlem maa dog erkende, at Følgen af de Herrer's Holdning bliver den, at disse Smaaafskud ikke faa noget, for saa vidt de Herrer ere tilstrækkelig mange til at forhindre det. Det ærede Medlem kom tilbage til den politiske Grund. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig forunderligt, at 8 eller 14 Dage efter, at det ærede Medlem glat væk stemte for, jeg tror 700,000 Kr. til et nyt Panzerstib til den højstærede Marineminister, kan det ærede Medlem ikke stemme for lumpne 40 Kr. til hver af disse smaa lønede Embedsmænd. Jeg tror, at det er en daarlig Maade at gøre Forskel paa mellem Politisk og saglig Forhandling.

Sprund: Jeg glemte for at føje til mine Bemærkninger, at Ministerens Svar i Dag ogsaa var noget bevægende for mig til at stemme for Forslaget. Ministeren vilde ikke gaa ind paa det politiske og henviste mere til det praktiske, og jeg har forstaaet hans Svar saaledes, at der ikke vilde blive udvist nogen Partiskhed med Ministerens Vilje i denne Retning. Naar Ministeren talte om Praksis, skal jeg sige, at jeg har haft Lystighed til at erfare, at Ministeren ved en Henvendelse fra Arbejdere derude har

handlet paa en praktisk og fornustig Maade, som jeg yder ham min Anerkendelse for.

J. C. Christensen: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at vor Stilling har hidtil været den, at til Militærvæsenet gaa vi ikke ind paa nogen virkelig Nybevilling, naar ikke de bestaaende Love kræve det af os, ligesaa lidt som vi tro paa, at vi under det nuværende Regimente virkelig kunne komme til en fornustig Ordning af hele vort Militærvæsen. Naar vi ved Finanslovens Behandling ere gaaede ind paa Bevillinger i Mar, saa er det netop Bevillinger af den Art, som ere en Følge af de bestaaende Love. Naar vi f. Eks. gik ind paa Bevillinger til det Panzerstib, som der er Tale om, saa vide ærede Medlemmer her jo godt, at vi Mar efter Mar have haft Summer, der skulle bruges til Nybygninger, og dette falder akkurat ind derunder. Der er altsaa aldeles intet nyt i den Stilling, vi der have taget, og det kan ikke sammenlignes med det, her sker. Det, her sker, er, at man fraviger det Standpunkt, man tidligere har indtaget i foregaaende Mar. Det gør man fra Flertallets Side saa vel som ogsaa fra de ærede Medlemmer af det tidligere Mindretal, som have staaet paa det Standpunkt. Der er et rent politisk Standpunkt, vi have staaet paa; hvad denne Sag angaar, ligesaa vel som hvad alle øvrige militære Forslag angaar. Naar man fraviger det og begynder at tage andre Hensyn og mener, at det skal være Hensynet til Smaaafskud, der dikterer vor Stilling, saa kan man nok saa andre Grunde at tage frem, men saa maa man ogsaa erkende, at det politiske Standpunkt er forladt og ikke spiller nogen Rolle længere, og at der er helt andre Hensyn, man tager. Erkender man det, har jeg ikke noget at sige derimod, thi jeg erkender, at de Folk, her er Tale om, ere i og for sig ikke saa stærkt lønede, at der ikke nok kunde være Grund til at give dem noget.

Korsgaard: Det ærede Medlem, der talte nu, vilde redde sig ud af Modsigelsen mellem Millionstibet og disse Smaaafskud ved at sige, at dette Stib var en Følge af bestaaende Love. Deri tager det ærede Medlem fejl. Hvis det ærede Medlem vilde forhøre sig hos et andet æret Medlem, der ogsaa plejer at være stor i militære Sager, nemlig det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), saa vilde han kunne have faaet at vide, at man fra den Side har gjort gældende i foregaaende Mar, at den Flaade